

בס"ד, ה פר' בראשית ברא אלקים, ירושלים עיה"ק תובב"א

כפיה על תרומת דם, הסכמת קטן לתרומת איברים והיתר שתיה למיניקות ביום הכיפורים

לכבוד העורך, יחזה באמור לציון בא אורך, ועליון על במתי ארו דורך, ידכא
כל צר ופורך!

אחד"ש כתר"ה,

הגיעני בתודה גליון אסיא אייר תשנ"ב, ובו פקודים משמחי לב. אבקש
רשות לדון לפני חכמים בקרקע:

א. בעמ' 64* כותב הרב הכותב שליט"א דכופים על תרומת עצם.
בצעירותי נשלחתי אל מרן הגרי"ז זצ"ל על-ידי אמי מורתי תבלח"ט לשאול
אותו אם מותר להשפיע על אדם לתרום דם. תשובתו היתה שמותר לומר
לאדם שפלוני זקוק למנת דם, אבל אין ללחוץ עליו לתרום דם, גם לא על-ידי
דיבורים. כמובן יש לכך השלכות גם על הנושאים שבהמשך המאמר.

ב. הסכמת קטן, הנידונית בעמ' 67**, ודאי אינה כלום דאין דעתו דעת ואין
מחשבתו מחשבה, עיין חולין יב ע"ב ויג ע"א. ואפי' למאן דאמר פיתוי
קטנה לאו אונס הוא, ואין מחילתו מחילה אפי' במה שכל העולם מוחל, עיין
ב"מ כב ע"ב.

ג. בעמ' 192*** מובא בשמי שאני מתיר לכל מינקת לשתות לשיעורין ביום
הכיפורים. אמת שכן הוריתי בעבר, אבל בעקבות שאילת פי אדמו"ר הגרש"ז
אויערבאך שליט"א אני מגביל את ההיתר רק למקרים (שהם כנראה הרוב) –
שאינן המינקת בטוחה שלא יחסר המזג. גם אז, אם רואה שמתחסר החלב –
תשתה. וכמובן שכששותה כדאי שתשתה דברים בריאים ומזינים.

ונזכה לראות כימי עולם וכשנים, שעריר המשתלח מלבין שנים,

ביקרא דאורייתא,

צעיר הלויים
אביגדר נבנצל

מקור: אסיא נג-נד, עמ' 208, 1994

* עמ' 8 לעיל.

** עמ' 9-10 לעיל.

*** ראה מ. הלפרין, דרכו של הגרש"ז אויערבאך זצ"ל בהלכות רפואה ופיקוח נפש, ספר אסיא
ט עמ' 195-239 בשער חמישי פרק א' -- העורך.